

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 22. kesäkuuta 2021
(OR. en)

10041/21

Toimielinten välinen asia:
2018/0210(COD)

PECHE 213
CADREFIN 307
CODEC 938

SAATE

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	18. kesäkuuta 2021
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2021) 311 final
Asia:	KOMMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti neuvoston kannasta Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen hyväksymiseen

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2021) 311 final.

Liite: COM(2021) 311 final

Bryssel 18.6.2021
COM(2021) 311 final

2018/0210 (COD)

**KOMISSION TIEDONANTO
EUROOPAN PARLAMENTILLE**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti

**neuvoston kannasta Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen hyväksymiseen**

**KOMISSION TIEDONANTO
EUROOPAN PARLAMENTILLE**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti

**neuvoston kannasta Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen hyväksymiseen**

1. TAUSTA

Päivä, jona komissio lähetti ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle: 12. kesäkuuta 2018

(asiakirja COM(2018) 390 final – 2018/0210 COD))

Päivä, jona Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on antanut lausuntonsa: 12. joulukuuta 2018

Päivä, jona alueiden komitea on antanut lausuntonsa: 9. lokakuuta 2018

Päivä, jona Euroopan parlamentti vahvisti kantansa ensimmäisessä käsittelyssä:

4. huhtikuuta 2019

Päivä, jona muutettu ehdotus lähetettiin: Ei sovelleta

Päivä, jona neuvosto vahvisti kantansa ensimmäisessä käsittelyssä: 14. kesäkuuta 2021

2. KOMISSION EHDOTUKSEN TAVOITE

Tämä ehdotus on osa vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehyspakettia, jota komissio ehdotti toukokuussa 2018. Sen tavoitteena on tukea yhteisen kalastuspolitiikan, EU:n meripolitiikan ja kansainväliseen valtamerten hallinnointiin liittyvän politiikan tavoitteiden saavuttamista. Komissio on ehdottanut 6,14 miljardin euron talousarviota.

3. HUOMAUTUKSET NEUVOSTON KANNASTA

Neuvoston kanta sellaisena kuin se hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä vastaa täysin Euroopan parlamentin ja neuvoston 4. joulukuuta 2020 saavuttamaa poliittista sopimusta.

Komissio katsoo, että poliittinen sopimus on yleisesti ottaen EU:n lisäarvon maksimointia koskevan tavoitteen sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa, digitaalista siirtymää ja selviytymiskykyä koskevien EU:n prioriteettien mukainen.

Komissio katsoo myös, että poliittinen sopimus on yleisesti ottaen tasapainoinen ja sisältää tarvittavat takeet sellaisten kalastustukien käyttöönoton estämiseksi, joita voidaan pitää kestävyys kannalta haitallisina. Komissio katsoo, että poliittisessa sopimuksessa noudatetaan seuraavia:

- yhteisen kalastuspolitiikan kestävä kalastuksen peruseriaatteen;
- YK:n kestävä kehityksen tavoitteeseen 14.6 liittyvä EU:n sitoumus poistaa kalastustuet, joilla edistetään ylikapasiteettia ja liikakalastusta;
- EU:n kanta Maailman kauppajärjestössä parhaillaan käytävissä kalastustukia koskeissa keskusteluissa.

Näin ollen komissio tukee poliittista sopimusta.

Sopimuksen pääkohdat ovat seuraavat:

- *Rahaston nimen muuttaminen muotoon ”Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahasto” (EMKVR)*

Komissio katsoo, että uusi nimi vastaa rahaston soveltamisalaa.

- *Taloudellisten resurssien jakaminen*

- Suoraan hallinnoitavia määrärahoja vähennetään 32 miljoonaa euroa, mikä johtuu EMKVR:n kokonaistalousarvion supistamisesta 32 miljoonalla eurolla monivuotisessa rahoituskehyksessä.

Komissio katsoo, ettei tämä hyvin rajallinen leikkaus heikennä suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvaa tukea eikä varsinkaan meripolitiikan ja kansainvälistä valtamerten hallinnointia koskevan ohjelman tukemista. Leikkauksesta huolimatta jäsenvaltioille jää merkittävät yhteistyössä hallinnoitavat määrärahat niiden kalastus- ja vesiviljelyalan tarpeiden täyttämiseksi sekä ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

- Komission teknisen avun enimmäismäärä alennetaan 1,7 prosentista 1,5 prosenttiin kokonaistalousarviosta.

Komissio katsoo, että vaikka vähennys heikentäisi sen kykyä auttaa jäsenvaltioita ohjelmasuunnittelussa, se ei heikennä teknisellä avulla tuettavia keskeisiä tehtäviä.

- Kullekin kansalliselle määrärahaosuudelle vahvistetaan 15 prosentin enimmäismäärä viiden laivastotoimenpiteen täytäntöön panemiseksi (bruttovetoisuuden lisääminen, moottorin korvaaminen, nuoren kalastajan ensimmäisen aluksen hankinta käytettynä, kalastustoiminnan pysyvä lopettaminen ja kalastustoiminnan väliaikainen lopettaminen).

Komission ehdotuksessa enimmäismääräksi asetettiin 10 prosenttia, mutta vain pysyvä ja väliaikaiselle lopettamiselle. Koska muiden toimenpiteiden luonne on muuttunut, komissio pyysi niiden sisällyttämistä rajoituksen soveltamisalaa. Näissä viidessä toimenpiteessä on kyse yksittäisistä investoinneista tai korvauksista, joten niillä ei ole suurta lisäarvoa. Vaikka komissio olisi pitänyt parempana 10 prosentin enimmäismäärää kaikille viidelle laivastotoimenpiteelle EU:n varojen maksimaalisen lisäarvon varmistamiseksi, se katsoo, että 15 prosentin enimmäismäärällä varmistetaan edelleen, ettei laivastotoimenpiteiden tukeminen haittaa EMKVR:n keskeisiä

painopisteitä (kuten kestävä kalastusta, kalastuksen valvontaa, tieteellisten tietojen keräämistä kalastuksenhoidon tukemiseksi, innovointia, alan kollektiivista järjestäytymistä tai paikallista kehittämistä). Enimmäismäärällä ehkäistään myös keinotekoinen tukien tarjonta, mikä synnyttäisi oman kysyntänsä ja vääristäisi siten markkinoita.

- Syrjäisimpien alueiden lisäkustannusten korvaamisen ylärajaa korotetaan 50 prosentista 60 prosenttiin kyseisille alueille varatuista määrärahoista, ja määrärahoja voidaan edelleen korottaa 10 prosenttiyksikköä, jos jäsenvaltiot perustelevat sen asianmukaisesti ohjelmassaan.

Komissio katsoo, että tämä korotus jättää vielä kohtuullisen osuuden rakenteellisille investoinneille. Komissio tutkii huolellisesti, perustuvatko jäsenvaltioiden pyynnöt käyttä ylimääräiset 10 prosenttiyksikköä todelliseen tarpeeseen.

- *Rahaston yleisen rakenteen mukauttaminen muiden yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen logiikkaan (erityisesti 'tuen kohteiden' korvaaminen 'erityistavoitteella')*

Tämä mukautus ei vaikuta asiasisältöön. Komissio katsoo, että tämä uusi rakenne on johtanut huomattavaan yksinkertaistamiseen, jolla rajoitetaan EMKVR:lle myönnettävien poikkeusten määrää yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja helpotetaan jäsenvaltioiden ohjelmasuunnittelua.

- *Uuden kalastusalueen vetoisuuden (bruttovetoisuus) lisäämistä koskevan toimenpiteen luominen turvallisuuden, työolojen tai energiatehokkuuden parantamiseksi*

Komissio toteaa, että tämä toimenpide ei sisältynyt sen ehdotukseen ja että se mahdollistaa aluksen nimellisen kalastuskapasiteetin lisäämisen, mutta katsoo, että on olemassa riittävät takeet, joilla estetään aluksen pyyntikyvyn lisääminen.

- Ainoastaan kalastuskapasiteetin 'bruttovetoisuusparametria' voidaan kasvattaa, ei tehparametria.
- Bruttovetoisuuden lisääminen on tukikelpoista vain sellaisissa laivastonosissa, joissa ei ole ylikapasiteettia. Se on korvattava poistamalla etukäteen vähintään sama bruttovetoisuuden taso samassa laivastonosassa tai kansallisessa laivastonosassa, jossa on ylikapasiteettia, siten että laivaston kokonaiskapasiteetti ei kasva. Tämä on tiukempi ehto kuin EU:n yleinen lisäys-poistojärjestelmä, jossa määrätään vain, että uusi kalastuskapasiteetti on korvattava vastaavalla poistolla jostain laivastonosasta.
- Bruttovetoisuuden lisäys on perusteltava turvallisuuden, työolojen tai energiatehokkuuden parantamisella. Sen vuoksi artikla sisältää tukikelpoisten toimien tyhjentävän luettelon, jossa bruttovetoisuuden lisääminen yhdistetään myöhemmin tapahtuvaan turvallisuutta, työoloja tai energiatehokkuutta parantavan laitoksen tai laitteiston asennukseen sen varmistamiseksi, että haitallisia toimia ei tueta.
- Tukikelpoisia ovat vain enintään 24 metrin pituiset ja vähintään 10 vuoden ikäiset alukset, jotta keskitytään eniten uudistamista tarvitseviin aluksiin.

Tämän vuoksi komissio katsoo, että toimenpide ei ole haitallinen tuki, koska sillä ei edistetä liikakalastusta tai ylikapasiteettia.

- *Kalastusalusten moottoreiden korvaamista koskevien tiettyjen tukiehtojen muuttaminen (eli tukikelpoisuuden laajentaminen yli 12 metrin pituisiin, enintään 24 metrin pituisiin aluksiin; uusi vaatimus 12–24 metrin pituisten alusten hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä 20 prosentilla).*

Komissio korostaa kolmea ehtoa, joilla estetään mahdolliset haittavaikutukset:

- Tukea on saatavilla vain sellaisille laivastonosille, joissa ei ole ylikapasiteettia.
- Uuden moottorin teho ei saa olla suurempi kuin korvatus moottorin teho.
- Uusi moottori on tarkastettava fyysisesti sen varmistamiseksi, että sen todellinen teho vastaa ilmoitettua tehoa.

Tuen laajentaminen enintään 24 metrin pituisiin aluksiin tarkoittaa kaudella 2014–2020 voimassa olleiden toimenpiteiden jatkamista. Komissio katsoo, että uusi hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskeva vaatimus auttaa saavuttamaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet ilmastoneutraaliuden toteuttamiseksi. Komissiolle siirretään valta täsmentää tämän vähennyksen mittausten menetelmien tiettyjä näkökohtia, ja komissio varmistaa, etteivät kyseiset menetelmät aiheuta rasitusta jäsenvaltioille ja tuensaajille.

- *Nuoren kalastajan ensimmäisen aluksen hankintaan käytettynä annettavan tuen tiettyjen ehtojen muuttaminen (eli tukikelpoisuuden laajentaminen yli 12 metrin pituisiin, enintään 24 metrin pituisiin aluksiin; aluksen osuuden hankinnan tukikelpoisuus, jos nuori kalastaja omistaa vähintään 33 prosenttia osakkeista).*

Komissio muistuttaa, että tämä tuki on nuorille kalastajille tarkoitettu käynnistysjärjestelmä, jolla pyritään lisäämään sukupolvenvaihdoksia. Se ei ole sama asia kuin laivaston uudistaminen, koska tukea myönnetään vain nuoren (eli alle 40-vuotiaan) kalastajan ensimmäiseen käytetyn aluksen hankintaan.

Komissio korostaa kahta ehtoa, joilla estetään mahdolliset haittavaikutukset:

- Tukea on saatavilla vain sellaisille laivastonosille, joissa ei ole ylikapasiteettia.
- Aluksen on oltava käytetty (eli rekisteröitynä vähintään kolmen vuoden ajan pienimuotoiseen kalastukseen tarkoitettujen alusten osalta ja vähintään viiden vuoden ajan muiden alusten osalta).

Tuen laajentaminen enintään 24 metrin pituisiin aluksiin tarkoittaa kaudella 2014–2020 voimassa olleiden toimenpiteiden jatkamista.

Komissio katsoo myös, että uusi mahdollisuus tukea aluksen osuuden hankintaa helpottaa sukupolvenvaihdosta, esimerkiksi perheyrityksissä. Ehdolla, joka koskee 33 prosentin vähimmäisomistusosuutta, varmistetaan, että nuori kalastaja todella osallistuu aluksen toimintaan, ja vähennetään siten mahdollisuuksia väärinkäytöksiin, kuten aluksen omistamiseen ”paperilla”.

- *Kalastustoiminnan pysyvää lopettamista varten ehdotetun pakollisen tulosperusteisen täytäntöönpanomekanismin poistaminen (”kustannuksiin perustumaton rahoitus”). Näin ollen jäsenvaltiot voivat valita vapaasti minkä tahansa yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa säädetyn täytäntöönpanomekanismin.*

Vaikka komissio pahoittelee tämän pakollisen tulosperusteisen mekanismin poistamista, se katsoo, että pysyvä lopettaminen edistää ylikapasiteetin poistamista seuraavista syistä:

- Se on sisällytettävä toimintasuunnitelmiin, joita jäsenvaltioiden on laadittava yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti laivaston kalastuskapasiteetin mukauttamiseksi käytettävissä oleviin resursseihin laivastonosissa, joissa on ylikapasiteettia.
- Romutettua kalastuskapasiteettia ei voi korvata.
- Tuensaaaja ei saa rekisteröidä uutta alusta viiden vuoden kuluessa tuen saamisesta.

Komissio katsoo, että tämä toimenpide ei ole haitallinen tuki, koska sillä vähennetään pysyvästi laivaston kokonaiskapasiteettia ja siten kalastuksen aiheuttamaa painetta meren elollisille luonnonvaroille.

- *”Kalastustoiminnan ylimääräinen lopettaminen” (eli korvausjärjestelmä, jolla lievennetään odottamattomien ja merkittävien kalastuksen lopettamisten sosioekonomisia vaikutuksia) muutetaan ”kalastustoiminnan tilapäiseksi lopettamiseksi” (eli korvausjärjestelmäksi, jolla tuetaan säilyttämistoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja pyyntiponnistuksen väliaikaista vähentämistä tieteellisten lausuntojen perusteella). Korvauksen enimmäiskesto pidennetään kuudesta kuukaudesta 12 kuukauteen alusta kohti ohjelmakauden aikana.*

Komissio toteaa, että tämä järjestelmä on tiukempi kuin kaudella 2014–2020, koska säilyttämistoimenpiteestä maksettava korvaus on i) perusteltava tieteellisillä lausunnoilla ja ii) sillä on edistettävä pyyntiponnistuksen vähentämistä. Vaikka korvausjärjestelmän enimmäiskesto on pidennetty kuudesta kuukaudesta 12 kuukauteen, näillä ehdoilla varmistetaan, että tilapäisellä lopettamisella edistetään säilyttämistoimenpiteitä.

Komissio toteaa vielä, että myös tämä järjestelmä on tiukempi kuin kaudella 2014–2020 kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten osalta. Enää ei ole mahdollista korvata kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen uusimatta jättämistä vaan ainoastaan sen soveltamisen keskeyttäminen ylivoimaisen esteen vuoksi.

- *Suorien avustusten myöntäminen vesiviljelyalan tuottaviin investointeihin ja jalostusalan pk-yrityksille*

Komissio pitää valitettavana, ettei poliittisessa sopimuksessa ole säilytetty ehdotusta vesiviljelyalan tuottavien investointien ja jalostusalan investointien pakollisista rahoitusvälineistä (esimerkiksi julkisista lainoista tai takauksista) vaan siihen on siirretty kauden 2014–2020 säännöt (eli pakolliset rahoitusvälineet vain suurille jalostusalan yrityksille). Komissio kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan rahoitusvälineiden mahdollisuuksia yksinkertaistamisen ja investointien vipuvaikutuksen osalta.

- *Korvausjärjestelmän luominen sellaisiin poikkeuksellisiin kriiseihin vastaamiseksi, jotka aiheuttavat markkinahäiriöitä. Näiden korvausjärjestelmien tukikelpoisuus voidaan käynnistää ainoastaan komission päätöksellä, jossa markkinahäiriö vahvistetaan.*

Komissio suhtautuu myönteisesti tähän kriisijärjestelmään, jolla puututaan covid-19-pandemian ja muiden mahdollisten tulevien kriisien seurauksiin. Komissio muistuttaa, että sen soveltamisala perustuu vuoden 2020 lopussa päättyneisiin covid-19-toimenpiteisiin:

- korvaukset yksittäisille kalastajille, vesiviljelyn harjoittajille ja jalostusalan toimijoille aiheutuneista taloudellisista tappioista;
- korvaukset tuottajaorganisaatioille, jotta ne voivat huolehtia yhteisen markkinajärjestelyn varastointimekanismista (joka tarkoittaa tuotteiden väliaikaista yhteistä varastointia tarjonnan rajoittamiseksi keinona nostaa hintoja).

Komissio katsoo erityisesti, että järjestelmä olisi aktivoitava ainoastaan ”poikkeuksellisissa tapahtumissa, jotka aiheuttavat merkittäviä markkinahäiriöitä” ja komission päätöksellä, kolmesta syystä:

- (1) sen rajoittamiseksi vakaviin kriiseihin;
- (2) sen varmistamiseksi, että korvaus voidaan myöntää nopeasti (delegoitu säädös tai täytäntöönpanosäädös vaatisi komiteamenettelyä noudattaen useita viikkoja ellei jopa kuukausia);
- (3) tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi kaikille jäsenvaltioille.

- *Sen periaatteen säilyttäminen, että aluksiin tehtävät investoinnit ovat tukikelpoisia vain, jos ne ylittävät EU:n lainsäädännön vaatimukset. Kansallisen lainsäädännön vaatimusten täyttämiseksi tehtävät investoinnit ovat kuitenkin tukikelpoisia, mukaan lukien aluksiin tehtävät investoinnit, joita tarvitaan niiden vaatimusten noudattamiseksi, joita jäsenvaltiot ovat asettaneet kalastusalan työstä annetun direktiivin (EU) 2017/159 mukaisten valinnaisten säännösten soveltamiseksi.*

Komissio katsoo, että julkisella tuella on edistettävä toimintatapoja, jotka menevät lainsäädännön noudattamista pidemmälle, ja siksi aluksiin (esimerkiksi kalastus- tai turvalaitteisiin) tehtävien investointien on tuotava lisäarvoa. Kansallisten vaatimusten mukaiset investoinnit voivat kuitenkin olla tukikelpoisia, jotta jäsenvaltioita kannustetaan olemaan kunnianhimoisempia kuin EU:n lainsäädännössä edellytetään. Komissio suhtautuu myönteisesti myös tähän sääntöön sovellettavaan erityiseen poikkeukseen, joka koskee aluksiin tehtäviä investointeja, jotka liittyvät valvontaan ja seurantaan (ks. seuraava kohta).

- *Kaikille kalastusaluksille annettava mahdollisuus saada tukea pakollisia sähköisiä raportointijärjestelmiä varten (komission ehdotus koski vain pienimuotoista kalastusta harjoittavia aluksia)*

Komissio katsoo, että nykyisten valvontavälineiden nykyaikaistaminen ja uusien seurantatekniikoiden käyttö ovat avainasemassa säännösten noudattamisen kulttuurin edistämiseksi alalla. Sen vuoksi komissio suhtautuu myönteisesti näiden investointien tukikelpoisuuteen huolimatta siitä, etteivät ne ylitä lakisääteisiä vaatimuksia.

- *Uusien purkamispaikkojen (mutta ei uusien satamien) rakentamisen tukikelpoisuus*

Komissio katsoo, ettei ole taloudellisesti perusteltua myöntää tukea uusien satamien rakentamiseen, mikä olisi myös liian kallista näin pienelle rahastolle. Komissio muistuttaa, että nykyisten satamien nykyaikaistaminen on tukikelpoista, vaikka julkisen tuen osuus onkin suurempi purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoon liittyvissä investoinneissa. Komissio katsoo kuitenkin, että purkamispaikat eivät ole sama asia kuin satamat, koska niitä käytetään pääasiassa pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien kalastusaluksien saaliiden purkamiseen. Sen vuoksi komissio toteaa, että uusien purkamispaikkojen tukeminen voi olla perusteltua.

- *Yhtenäinen yhteisrahoitusosuuden 70 prosentin enimmäismäärä sen sijaan, että kuhunkin erityistavoitteeseen sovellettaisiin erisuuruista osuutta. Ainoa poikkeus on syrjäisimmillä alueilla aiheutuvien lisäkustannusten korvaaminen 100-prosenttisesti, kuten alkuperäisessä ehdotuksessa*

Komissio suhtautuu myönteisesti tähän yhtenäiseen enimmäismäärään ja toteaa, että lukuun ottamatta kalastustoiminnan pysyvää ja väliaikaista lopettamista (ehdotuksessa 50 prosenttia) se on pienempi kuin alkuperäisessä ehdotuksessa (75–100 prosenttia kaikkien muiden erityistavoitteiden osalta). Sen vuoksi komissio suhtautuu myönteisesti EU:n osuuden yleiseen pienentämiseen, mikä johtaa tasapainoisempaan yhteisrahoitukseen unionin ja jäsenvaltioiden välillä.

- *Julkisen tuen enimmäisintensiteetin nostaminen 30 prosentista 40 prosenttiin tietyissä laivastotoimenpiteissä (bruttovetoisuuden lisääminen, moottorin korvaaminen ja nuoren kalastajan ensimmäisen aluksen hankinta käytettynä). Muiden tuki-intensiteettien korottaminen 100 prosenttiin muissa tapauksissa, jotka liittyvät esimerkiksi innovointiin, yhteisiin etuihin ja kollektiivisiin tuensaajiin*

Komissio katsoo, että julkisen tuen määrän olisi määräydyttävä toimen tai tuensaajan tyyppin mukaan. Osuudet, jotka ovat 50 prosentin perustasoa suuremmat, olisi perusteltava markkinoiden toimintapuutteella, suurella lisäarvolla tai yhteisellä edulla. Komissio katsoo, että tähän ongelmaan vastataan poliittiseen sopimukseen sisältyvillä ehdoilla, erityisesti pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien alusten 100 prosentin osuudella – joka on pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten etuuskohtelun tärkein osa – ja 100 prosentin osuuden mahdollisuudella, jos toimessa yhdistyvät yhteinen etu, kollektiivinen tuensaaja ja innovatiivisuus. Komissio suhtautuu myönteisesti myös tiettyjen yksittäisten laivastotoimenpiteiden alhaisempaan osuuteen (40 prosenttia), koska ne ovat yksittäisiä investointeja, joilla on rajallinen lisäarvo. Tässä yhteydessä julkisella tuella olisi edistettävä yksityisiä investointeja, joiden merkitystä ei tule väheksyä.

- *Pienimuotoista rannikkokalastusta koskevan toimintasuunnitelman poistaminen itsenäisenä asiakirjana mutta sen tavoitteiden sisällyttäminen ohjelmasuunnitteluvaatimuksiin*

Komissio katsoo, että tällä ratkaisulla on samat vaikutukset kuin ehdotetulla toimintasuunnitelmalla. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten erityistarpeet vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia koskevassa analyysissä (SWOT) ja kutakin erityistavoitetta varten suunniteltujen toimintatapojen kuvauksessa. Näin varmistetaan, että pieniä aluksia kohdellaan tarvittaessa eri tavalla.

- *Jäsenvaltioille asetettu vaatimus ottaa alueelliset haasteet huomioon kansallisessa ohjelmassaan*

Komissio katsoo, että tämä lainsäätäjien esittämä uusi vaatimus on kohtuullinen kompromissi erityisten maantieteellisten haasteiden huomioon ottamiseksi laadittaessa kansallisia ohjelmia hallinnollista räsitusta aiheuttamatta. Komissio korostaa, että jäsenvaltioiden olisi viitattava merialueanalyysiin¹, joissa korostetaan merialueason keskeisiä haasteita ja ehdotetaan mahdollisia ratkaisuja.

- *Täytäntöönpanosäädökset (ehdotuksen delegoitujen säädösten sijasta) yhteisen kalastuspolitiikan noudattamatta jättämisten määrittelymiseksi*

¹ SWD(2020) 206 final.

Komissio katsoo, että tämä menettelyn muuttaminen ei vaikuta kyseisten säädösten sisältöön.

- *Lainsäätäjät eivät hyväksyneet sitä, että 30 prosentin ilmastotavoite ja erityinen biologista monimuotoisuutta koskeva menotavoite voitaisiin esittää yhdessä artiklassa, kuten komissio oli pyytänyt monivuotista rahoituskehystä koskevan sopimuksen jatkotoimena*

Vaikka sitovia ilmastotavoitteita ja biologista monimuotoisuutta koskevia menotavoitteita ei sinänsä ole, komissio toteaa, että EMKVR:n on edistettävä EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista ilmastomenoja koskevan yleisen 30 prosentin tavoitteen mukaisesti ja biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista monivuotisessa rahoituskehyksessä asetetun 7,5–10 prosentin tavoitteen mukaisesti. Komissio tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa EMKVR:n kauden 2021–2027 ohjelmasuunnittelun yhteydessä kummankin tavoitteen saavuttamiseksi.

4. PÄÄTELMÄT

Komissio kannattaa toimielinten välisten neuvottelujen tuloksia ja voi näin ollen hyväksyä neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan.

5. KOMISSION LAUSUMAT

Komissio on antanut kolme yksipuolista lausumaa ja kaksi yhteistä lausumaa, jotka ovat lisäyksessä.

LISÄYS
Komission lausumat

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuma biologista monimuotoisuutta koskeville menoille asetetusta tavoitteesta

”Euroopan parlamentti, neuvosto ja Euroopan komissio tunnustavat tarpeen edistää kiireellisesti toimia meri- ja rannikkoekosysteemien sekä biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja säilyttämiseksi. Nämä kolme toimielintä ovat yhtä mieltä siitä, että biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen torjunta sekä ekosysteemien suojelu ja ennallistaminen tai niiden pitäminen hyvässä kunnossa edellyttävät merkittäviä julkisia ja yksityisiä investointeja kansallisella ja EU:n tasolla ja että merkittävä osa EMKVR:n menoista olisi investoitava biologiseen monimuotoisuuteen. Nämä kolme toimielintä ovat yhtä mieltä siitä, että Euroopan komissio tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa EMKVR:n kauden 2021–2027 ohjelmasuunnittelun yhteydessä saavuttaakseen johdanto-osan 15 kappaleessa korostetun biologista monimuotoisuutta koskevien menojen yleisen tavoitteen.”

Euroopan komission lausuma biologista monimuotoisuutta koskeville menoille asetetun tavoitteen seurannasta

”Euroopan komissio kannustaa EMKVR:n kauden 2021–2027 ohjelmasuunnittelun yhteydessä aktiivisesti jäsenvaltioita maksimoimaan ohjelmiinsa sisältyvien toimenpiteiden käytön, erityisesti 25 artiklan (biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelu) mukaisesti, saavuttaakseen yleisen tavoitteen myöntää monivuotisesta rahoituskehyksestä vuotuisia menoja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen torjumiseksi, ekosysteemien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi sekä ekosysteemien pitämiseksi hyvässä kunnossa seuraavasti: 7,5 prosenttia monivuotisen rahoituskehysten vuotuisista menoista osoitetaan biologista monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin vuonna 2024 ja 10 prosenttia monivuotisen rahoituskehysten vuotuisista menoista osoitetaan biologista monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin vuosina 2026 ja 2027.

Komissio seuraa säännöllisesti näiden menojen tasoa tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamien tukikelpoisten menojen kokonaismäärän ja jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella. Jos seuranta osoittaa, että yleisen tavoitteen saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi, komissio toimii aktiivisesti jäsenvaltioiden kanssa vuotuisessa tarkastelukokouksessa korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi, mukaan lukien ohjelman muuttaminen.”

Komission ja neuvoston lausuma niiden sitoumuksesta pyrkiä välttämään kestävästä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten mukaisen kalastustoiminnan keskeytyminen

”Neuvosto ja komissio ovat edelleen sitoutuneet välttämään kestävästä kalastuksesta koskevien kumppanuussopimusten mukaisen kalastustoiminnan keskeytymistä pyrkimällä uudistamaan kestävästä kalastuksesta koskevat kumppanuussopimukset ja niiden täytäntöönpanopöytäkirjat ajoissa.”

Komission lausuma syrjäisimpien alueiden laivastojen uudistamiseen myönnettävästä valtiontuesta

”Komissio ottaa huomioon tähän mennessä havaitut vaikeudet myöntää valtiontukea syrjäisimpien alueiden laivastojen uudistamiseen. Edistääkseen kyseisten alueiden kestävästä kehitystä komissio pyrkii auttamaan jäsenvaltioita parantamaan sellaisten tieteellisten tietojen keräämistä, joita valtiontuen suuntaviivoissa vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten noudattaminen edellyttää, syrjäisimpien alueiden kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevien suuntaviivojen soveltamisen helpottamiseksi.”

Komission lausuma nykyisten valvontavälineiden nykyaikaistamisesta ja uusien seurantatekniikoiden käytöstä

”Komissio on hyväksynyt kalastuksenvalvontaan ja sääntöjen täytäntöönpanon liittyvien investointien tukikelpoisuuden riippumatta siitä, ovatko ne pakollisia vai eivät, kaikkien unionin kalastusalusten osalta. Komissio katsoo, että jäsenvaltiot voivat näiden investointien avulla hyödyntää täysimääräisesti EMKVR:ssä valvonta- ja täytäntöönpanotoimia varten käytettävissä olevia varoja täyttääkseen valvonta-asetuksen ja muiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset velvoitteensa ja parantaakseen merkittävästi sääntöjen noudattamisen kulttuuria kalastusalalla.

Lisäksi komissio odottaa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto tukevat valvonta-asetuksen käynnissä olevan tarkistamisen yhteydessä nykyisten valvontavälineiden nykyaikaistamista ja uusien tekniikoiden käyttöä komission ehdotuksen mukaisesti. Tämä tarkoittaa erityisesti älykkäiden ratkaisujen käyttöönottoa pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten jäljittämistä ja niiden saaliiden ilmoittamista varten, järjestelmien asentamista konetehon jatkuvaa seuranta varten, siirtymistä täysin digitaalisiin jäljitysjärjestelmiin, jotka kattavat kaikki kalastustuotteet (tuoreet, jäädytetyt ja jalostetut), ja pakollisten sähköisten etävalvontajärjestelmien käyttöönottoa kalastusaluksilla riskinarvioinnin perusteella ainoana tehokkaana keinona valvoa purkamisvelvoitteen soveltamista sekä herkkien lajien sivusaaliita ja poisheittämiä.”